

Les Balears miren a Galícia

La majoria absoluta del PP gallec deixa sense efectes la possibilitat d'avançar les eleccions autonòmiques a les illes Balears.

Nou ajornament del finançament

Els resultats de les eleccions gallegues, amb la majoria absoluta del PP, poden tenir una conseqüència inesperada. Un nou endarreriment de la reforma del finançament autonòmic. Això, si més no, ho va dir el portaveu parlamentari socialista balear, Antonio Diéguez, i ho va confirmar la ministra d'Administracions Públiques, Elena Salgado. Diéguez justificà la seva opinió en el fet que Feijóo ha estat crític amb allò que se sap de la proposta del govern espanyol i que, sobretot, s'haurà d'esperar que es confirmi el nou govern gallec –el basc, com és sabut, té un finançament a banda– per saber quina posició hi adopta. Per tant, pel cap baix, es podria endarrerir un mes més, el finançament. Però Diéguez no fou l'únic a dir quelcom semblant. El president Francesc Antich també reconegué que “és possible” que el resultat inesperat de les eleccions gallegues pugui portar a aquest enèsim ajornament. Això no obstant, Antich considerà que “no té gaire importància, perquè allò que compta sobretot és que el govern ha donat garanties que la reforma serà efectiva retroactivament a l'1 de gener d'enguany”.

Malgrat que algunes enquestes veïen perillar la majoria PSOE-BNG, a les Balears ningú no comptava amb un tomb com el que hi hagué. Per això la sorpresa ha estat molt grossa i s'ha estès una certa preocupació entre els partits de l'esquerra governamental. D'entrada, és segur que la sorpresa gallega farà que a les Illes el president Francesc Antich no avanci les eleccions autonòmiques al mes de juny per fer-les coincidir amb les europees. Una possibilitat que la setmana dels comicis gallegs corria com la pólvora entre polítics i periodistes.

Descartades urnes anticipades.

Els primers rumors sobre la intenció d'Antich de convocar eleccions anticipades sorgiren la tardor passada. Aleshores el diari *Última Hora* va publicar que el president havia encarregat un estudi sobre aquesta convocatòria avançada, una prerrogativa que la reforma de l'Estatut (2007) li dóna ara, mentre que abans els presidents balears no la tenien. El govern negà tal informe. Però a la fi es veié obligat a reconèixer que existia, si bé era “purament informatiu”. La portaveu del govern, Joana Barceló, negà rotundament que el president volgués acabar la legislatura abans d'hora. I, més tard, Antich mateix en refusà la possibilitat, perquè “ara cal donar confiança als ciutadans i empresaris per sortir de la crisi; és temps de feina i no d'eleccions”. Tot i els desmentiments, el fet és que el rum-rum no s'aturà. Més encara quan UM insistí a demanar eleccions anticipades –la primera vegada fou el novembre– i quan les contínues friccions sordes –però que transcendeixen– entre aquest partit i els seus socis de govern (PSOE i Bloc) van *in crescendo*.

Ara fa dues setmanes, aquest setmanari va poder saber que el president havia demanat als seus col·laboradors que li fessin un nou informe, molt breu, sobre l'avançament electoral. Senzillament volia saber quin dia hauria

de convocar eleccions autonòmiques per fer-lo coincidir amb les eleccions europees del mes de juny. La resposta fou que el 14 d'abril. Quasi al mateix temps que aquest setmanari s'assabentava d'aquesta dada, parlamentaris de l'oposició i algun de la majoria insistien que no es refiaven gens de les intencions d'Antich i que creien que a la fi avançaria eleccions. El rumor es va fer molt intens a final de la darrera setmana de febrer. Fins al punt que Antich, el dia 26, després del Consell de Govern, insistí a desmentir-ho. Però ningú no se n'acabava de refiar. Fins l'1 de març.

Aquell dia, el resultat electoral gallec va desfer qualsevol possibilitat. Per què? Doncs perquè, tot i que les dues comunitats són prou diferents, mantenen una estructura de partits semblant i sovint han tingut un comportament electoral paral·lel, en el sentit, sobretot, d'un diferencial –sobre la mitjana estatal– favorable al PP. Amb l'exemple gallec fresc, ja ningú a les Balears no creu que Antich pensi a avançar eleccions.

Galícia-Balears. Aquest relatiu paral·lisme ha fet que es visquin els resultats de les urnes gallegues amb una intensitat que segurament no hi ha hagut a cap més comunitat. El PSOE ha fugit de voler extrapolar res i els seus portaveus han manifestat que cal enquadrar “estrictament en clau gallega” la majoria absoluta d'Alberto Nuñez Feijóo, mentre que destacaven “el gran èxit” socialista al País Basc. UM no ha volgut fer cap mena de valoració. Però els dos extrems ideològics, Bloc i PP, sí que han manifestat opinions sobre el relatiu paral·lisme entre Galícia i les Balears.

El portaveu del Bloc i secretari general del PSM, Biel Barceló, en declaracions a la premsa, considerà que “el resultat gallec representa un toc d'atenció per al pacte actual a les Balears”. Destacà que les divergències dins la coalició PSOE-BNG poden haver ajudat, juntament amb la crisi econòmica, a la derrota. D'aquesta manera establia un paral·lisme el·líptic amb les friccions que sovint manifesten els socis del govern balear. La darrera, val a dir-ho, arran d'IB3 entre Bloc i UM: els d'esquerra han anunciat que se senten “lliures” de demanar i reclamar

Rosa Estaràs (PP), Francesc Antich (PSOE) i Biel Barceló (Bloc).

què creguin oportú al director general de l'ens de ràdio i televisió, Antoni Martorell, d'UM.

El PP és el partit que més es delecta establint projeccions de Galícia a les Balears, per raons òbvies. La presidenta, Rosa Estaràs, convocà una conferència de premsa el dilluns dia 2 en què es mostrà eufòrica. Per una banda perquè és amiga de Núñez Feijóo –ha estat convidada a la presa de possessió– i per una altra, sobretot, perquè veu clares similituds entre el govern del PSOE-BNG i el de centre-esquerra balear. Gràficament, va recórrer al refranyer castellà per dir que “cuando las barbas de tu vecino veas cortar, pon las tuyas a remojar”, referint-se, és clar, a Antich, a qui advertí que “prengui nota d'això que ha passat a Galícia”. Tot i no fer extrapolacions directes, sí que es mostrà convençuda que “som davant

un canvi de cicle” polític i electoral, i, especialment, que “som al principi del final de la deriva nacionalista del PSOE amb l'objectiu d'expulsar el PP de la vida política”. Tampoc no desaprovà l'ocasió per a sentenciar “el fracàs de l'ús de la justícia amb fins partidistes per fer una campanya d'assetjament al principal partit de l'oposició”. Es referia així als casos de corrupció que han esclatat a les Balears, i també a Galícia, que afecten el PP i que, segons ella, són instrumentalitzats pel PSOE. Fins i tot ha denunciat un ús partidista de la fiscalia anticorrupció perquè, a parer seu, fa parts i quarts per perjudicar els conservadors.

A banda d'interpretacions polítiques d'interès partidista, és cert que a Palma ha fet força impacte la sorprenent majoria absoluta del PP gallec. Privadament, polítics d'esquerra de la

majoria governamental es confessen “preocupats” arran de la possibilitat que la segona meitat de la legislatura sigui “especialment dura” i amb un PP “a l'ofensiva”, quan tot indicava, a començament de la legislatura, que els conservadors, a hores d'ara, es trobarien contra les cordes. En aquest sentit es comença a generalitzar la idea de la necessitat d'un “cop de timó” per no “deixar-nos menjar terreny pel PP”. A l'octubre, una persona membre del govern, de molta influència a presidència, confessava a aquest setmanari que “pensar que el PP s'enfonsarà pels escàndols de corrupció és una ingenuïtat. Si no ens espavilem nosaltres ens poden donar una mala sorpresa”. Després de l'1 de març, aquesta opinió pren més força que mai.

Miquel Payeras